

[Normann Andersen.]

problemer, fiskerne bliver udsat for, ved at deres landingspladser ændrer karakter, så det ikke længere kan lade sig gøre at sejle fra eller lande på de pladser, de hidtil har holdt sig til, og som de gerne ønsker bevareret, fordi de nu en gang har investeret i dem.

Af samme grunde nedsatte ministeren for offentlige arbejder i 1967 et udvalg til at undersøge problemerne i denne forbindelse og ralgravningen på vestkysten af Jylland som helhed. Jeg skal ikke komme nærmere ind på dette udvalgs arbejde eller dets konklusioner, da der findes en udmærket beskrivelse deraf i lovforslagets bemærkninger, men nøjes med at konstatere, at selv om udvalget peger på, at man måske burde vente på resultatet af de nu iværksatte kysttekniske undersøgelser, synes jeg, udvalgets udtalelser er så klare, at enhver må kunne forstå, at en skærpelse gennem denne lovgivning vedrørende fremtidig ralgravning er på sin plads. Det er derfor med tilfredshed, jeg konstaterer, at ministeren vil ændre den eksisterende lovs ordlyd fra, at fjernelse af faste materialer m. v. er tilladt, medmindre der nedlægges forbud gennem en kystkommissionskendelse, til, at enhver fjernelse af faste materialer fra strandbredden er forbudt, medmindre der gives tilladelse dertil.

I det hele taget giver den nye kystfredningslov og ændringer i den beslægtede sten- og gruslov en større bevægelighed, end de gældende love hidtil har givet, og det medfører tillige det positive, såfremt vi får behandlingen af disse lovforslag færdiggjort så betids, at de kan træde i kraft 1. juli 1973, at man derefter kan undgå de ret uensartede kendelser, der uundgåeligt vil falde, når det som nu er kystkommissioner nedsat af de enkelte amter, der skal træffe afgørelsen. Disse kommissioner kan jo mere eller mindre prøve at tage hensyn til den lokale beskæftigelse, eller de kan have været udsat for tryk fra ejerne af ralgravningsfirmaer.

Alle problemer, der kan opstå i forbindelse hermed, vil nu blive overgivet til ministeren og de organer, han råder over. Det vil fremover være dem, der meddeler en eventuel tilladelse og samtidig fastsætter regler for, hvor og hvordan forekomsterne i jorden og på stranden må fjernes.

Hermed mener jeg at apparatet til fuld kontrol på disse områder er etableret, og det på et tidspunkt, da det måske endnu ikke er alt for sent. Enhver, der kender blot en lille smule til den jyske vestkyst, vil vide, at det er på høje tid med en total indgriben og nøje kontrol med den sidste rest af ralgravningen. I særdeleshed må man sikre sig, at de i kystlovens § 5 givne betingelser overholdes, og at kontrolorganerne hertil er i orden.

Under udvalgsarbejdet mener jeg vi må se på, om der skal yderligere tilføjelser til denne paragraf, hvilket jeg i og for sig tror er nødvendigt, ikke mindst efter at jeg for kort tid siden besøgte nogle af de hårdest ramte strækninger af den jyske vestkyst. Selv for en lægmand var det tydeligt, at store skader er sket, og at visse kyststrækninger helt har ændret karakter og simpelt hen ikke mere kan genetableres. På sin vis kunne jeg ønske, at udvalget om offentlige arbejder ved selvsyn kunne konstatere, hvad det sker ved en sådan kyst, når uhæmmet fjernelse af de faste materialer finder sted. Det er ikke alene landjord, man fjerner, det er også natur og miljø til stor skade ikke mindst for de fastboende i området. Fra socialdemokratiets side vil vi gå ind for et absolut positivt arbejde i udvalget for at være med til at ændre de her omtalte forhold. Vi anbefaler de to lovforslag, og vi tilsiger ministeren den bedste støtte.

Juul-Madsen: Det konservative folkeparti kan tiltræde de principper, der ligger i de to lovforslag, der er til behandling i dag, kystsikringslovforslaget og lovforslaget om udnyttelse af sten og grus.

Jeg vil gerne understrege den omstændighed, at vi nu har en række love på dette område: vi har den nye naturfredningslov, der med sine bestemmelser griber ind både vedrørende kystområdet og andet, vi har sandflugtsloven, vi har den nye sten- og gruslov, og vi skal, selv om det bliver en reduceret lov, stadig væk arbejde med en kystsikringslov med dens særlige bestemmelser. Det giver en vis risiko for dobbelt-administration og dobbelt kompetence, som jeg nok synes burde overvejes i udvalget, ikke mindst i betragtning af, at vi i et andet udvalg for nylig har fået oplyst, at en tilladelse, som var givet af ét ministerium,